

munne. Frederiksbergs hele Stilling blev, som anført, ordnet i 1857, og jeg tør bestemt sige, at det ikke var for at skaffe eller bevare for den særlige Behageligheder, at dette skete, men fordi man fandt, det var en ligefrem Nødvendighed ifølge den hele Udvikling, og at det, om end ikke Frederiksberg lige strax blev sluttet til Hovedstaden, dog var af væsentlig Interesse for denne, hvorledes Forholdene bleve ordnede derude. Dernæst tror jeg ogsaa at kunne tilføie, at, har Frederiksberg haft Følelsen af forskjelligte Behageligheder, har den sandelig ogsaa faaet visse Ubehageligheder at føle. Jeg vilde ønske, at den ærede Indenrigsminister kunde see de Skattebilletter, der sidste Gang ere gaaede omkring derude, thi jeg kan forsiikre, at han da vilde finde, at ere Behagelighederne gaaede fremad, maa man være glad ved, om de maatte være gaaede fremad i samme Forhold som Skattebilletterne, der virkelig træffe En hjemme; selv om man skulde ønske at være fri for dem. Naar den ærede Indenrigsminister dernæst har sagt, at der skulde være en Tendens til at sætte Lovgivningsmagten særlig i Bevægelse, tror jeg ogsaa, at han gjør denne Commune megen Æret; thi efterat den saa at sige er kommen frem efter dens Fødselsdato i December 1857 — og først efter Fødselen kan der jo være Spørgsmaal om begaaede Feil og Forseelser; først efter den Tid maa det altsaa være, at denne Gang har viist sig i denne Commune til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse — efter den Tid tror jeg uden at gjøre mig skyldig i nogen Feiltagelse at kunne sige, at der ikke for denne Communes Vedkommende foreligger mere end to Tilfælde, hvori Lovgivningsmagten er sat i Bevægelse for dens Skyld. Jeg kan gjerne strax nævne dem; det ene var det, der førte til Loven af 23de Februar 1866 angaaende en vis udvidet Næringsdrift, og det andet det, som førte til Loven af 17de April 1866 angaaende Ordningen af Gader, Veie, Vandløb og saa fremdeles. Det tror jeg ikke er meget med Hensyn til en Commune, som i det Hele har undergaaet og undergaaer saa mange Forandringer, som det har maattet være Tilfældet med denne efter dens Natur, men jeg tror at maatte yder-

ligere tilføie, at hvad det første Lovforslag angik, blev det ikke til en Lov om Frederiksberg alene, men til en Lov for hele Omegnen af Kjøbenhavn, idet denne blev udløst af det Belte, der var om Hovedstaden efter den almindelige Næringslov, og man vil i Loven forgjæves søge efter Navnet Frederiksberg. Om man derfor ogsaa kan sige, at Stødet til Lovforslaget blev givet derfra, fik dette dog en Udvikling, hvorefter det ikke blev indskrænket til Frederiksberg. Hvad den anden Lov angaaer, vil jeg sige, at naar Lovgivningsmagten ikke fik vanskeligere Opgaver at løse, maa den rigtignok takke sin Gud; thi den gif ud paa, at man tilstede, at Indenrigsministeren kunde stadfæste Vedtægter for Ordningen af Gader, Veie og Vandløb, overeensstemmende med, hvad der var vedtaget for Kjøbenhavn. Dertil indskrænkede Loven sig, og at den ikke kunde møde nogen Modstand, synes aabenbart; thi er der Noget, med Hensyn til hvilket man i en Commune, der udvikler sig som Frederiksberg, dybt maa beklage, at det ikke er kommet titte, maa det vel være Bestemmelser om Veie, Gader og hvad dermed staaer i Forbindelse. Det maa nemlig bemærkes, at det ikke forholder sig med Frederiksberg som med andre Communer, hvor det vel endog er en stor Høitid, at der aabnes en ny Gade; hos os aabnes saadanne i Dufinviis, en saadan Trang er der dertil. — Det var blot disse Par Bemærkninger, jeg gjerne vilde tillade mig at henstille til den ærede Indenrigsministers milde og velvillige Bedømmelse. Som han vil see, er der ikke paa Communens Side nogen Bitterhed tilstede; men vi ønske netop at blive staaende under ham og stole paa, at han vil tage de Hensyn, hvorpaa Kommunen maa lægge Vægt; jeg har kun tilladt mig saadanne Bemærkninger, som jeg troede, at hele Forhandlingen i det andet Thing maatte give, Anledning til. Jeg skal nu slutte med at udtale som min, og, jeg tør tilføie, som hele Communalbestyrelsens og vistnok ogsaa hele Communens Overbeviisning, at dersom der ikke i de væsentlige Punkter, jeg har nævnt, maatte kunne indtræde Forandringer i Lovforslaget, som kunde afhjælpe Manglerne derved, maa